

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Deze elektronische versie maakt het mogelijk alle documenten van de papieren versie te raadplegen, die in elektronische vorm bestaan. Dit laatste is niet het geval voor bepaalde artikels van doctrine, die enkel in de papieren versie beschikbaar zijn. Deze papieren versie is voorbehouden aan de leden en de diensten van het federale Parlement.

Alle elektronische adressen waren toegankelijk op de datum van verschijning van het dossier.

Het is echter altijd mogelijk dat bepaalde adressen worden afgeschaft of veranderd.

INHOUDSTAFEL

INLEIDING.....	2
INTERNATIONAAL RECHT	11
BELGIË.....	12
Wetgeving.....	12
Parlementaire documenten.....	13
Rechtsleer.....	16
FRANKRIJK.....	17
Wetgeving.....	17
Parlementaire documenten.....	17
Rechtsleer.....	17
NEDERLAND.....	18
Wet- en regelgeving.....	18
Parlementaire documenten.....	18
Rechtsleer.....	19
DUITSLAND.....	20
Wetgeving.....	20
Bundesverfassungsgericht - Urteil des zweiten Senats vom 24.Mai 2006	20
Rechtsleer.....	20
VERENIGD KONINKRIJK	22
Wetgeving.....	22
Rechtsleer.....	22
Links	23

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

INLEIDING

De Ministerraad heeft eind mei 2006 een voorontwerp van wet goedgekeurd houdende aanpassingen aan het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Het leek ons derhalve interessant de wetgeving inzake nationaliteit in enkele Europese landen na te gaan, waarbij we ons beperken tot een aantal aspecten die in ons land zullen worden aangepast : de voorwaarden en de procedure voor naturalisatie, het verlies van de nationaliteit bij fraude en de dubbele nationaliteit.

In België is naturalisatie één van de drie mogelijke methodes om op een vrijwillige manier de Belgische nationaliteit te verkrijgen, naast de nationaliteitsverklaring en de nationaliteitskeuze. In tegenstelling tot de keuze en de verklaring, die aan diegenen die aan de voorwaarden voldoen een subjectief recht op de Belgische nationaliteit verlenen, wordt de naturalisatie, in toepassing van artikel 9 van de Grondwet, beschouwd als een gunst die soeverein door de wetgevende macht verleend wordt, zonder motiveringsplicht of beroepsmogelijkheid. Artikel 74 van de Grondwet verleent de Kamer van Volksvertegenwoordigers de bevoegdheid om de naturalisaties toe te kennen. De voorwaarden en de naturalisatieprocedure zijn vastgelegd in de artikels 18 tot 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en in verschillende uitvoeringsmaatregelen. De procedure werd verscheidene malen versoepeld en de laatste wijziging, ingevoerd door de wet van 1 maart 2000 heeft de toekenningsvoorwaarden gewijzigd, met name door de wil tot integratie als criterium weg te laten en door de vermindering van de vereiste verblijfsduur.

Momenteel kan een naturalisatieaanvraag ingediend worden door iedereen die ouder is dan 18 jaar en die zijn/haar hoofdverblijfplaats sedert minimum drie jaar in België heeft (twee jaar voor de apatriden en de erkende vluchtelingen). Een verblijf in het buitenland kan gelijkgesteld worden met een verblijf in België indien men het bewijs kan leveren dat er reële banden met België bestaan. De aanvraag, die moet gebeuren d.m.v. een bij wet bepaald formulier waaraan de nodige bewijsstukken moeten toegevoegd worden, wordt ingediend bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de aanvrager zijn/haar hoofdverblijfplaats heeft, ofwel rechtstreeks bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De procedure is volledig gratis. De Commissie Naturalisaties van de Kamer van Volksvertegenwoordigers is belast met het onderzoek van de naturalisatieaanvragen en beslist over de inhoud van het dossier, na advies gevraagd te hebben aan het parket, de Dienst Vreemdelingenzaken en de Staatsveiligheid over de eerbiediging van de toekenningsvoorwaarden, de afwezigheid van gewichtige feiten eigen aan de persoon en over elk ander gegeven waarover zij geïnformeerd wenst te worden. Dit advies moet binnen de maand verleend worden, zoniet wordt het geacht positief te zijn. Na afloop van het onderzoek stelt de Commissie Naturalisatie aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor om de aanvraag in te willigen, te verwerpen, of de beslissing uit te stellen. De Commissie Naturalisatie heeft algemene criteria vastgelegd om de naturalisatieaanvragen te beoordelen. Zo wordt de voorwaarde van de hoofdverblijfplaats bijvoorbeeld restrictief geïnterpreteerd door de aanvragen van personen wiens verblijfsrecht beperkt is in de tijd of wiens verblijf illegaal is, principieel te verwerpen. Zodra de

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

naturalisatiewet is gepubliceerd, worden aan de genaturaliseerde persoon alle rechten en plichten toegekend die verbonden zijn aan de Belgische nationaliteit. De minderjarige kinderen van de aanvrager worden automatisch Belg, hetgeen niet het geval is voor de partner en de meerderjarige kinderen, die evenwel Belg kunnen worden via de procedure van nationaliteitsverklaring of -keuze. Eens de nationaliteit verkregen werd, voorziet het Wetboek van de Belgische nationaliteit geen enkele procedure voor intrekking ervan, zelfs wanneer achteraf blijkt dat de nationaliteit op een onregelmatige wijze verkregen werd, bijvoorbeeld door het afleggen van valse verklaringen, veinzing of een andere frauduleuze werkwijze. De procedure voor verval van de nationaliteit, die voorzien is in artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, en die bedoeld is voor alle Belgen van vreemde oorsprong die ernstig tekortkomen in de naleving van hun plichten als Belgisch burger wordt op een restrictieve manier geïnterpreteerd, zodat zij niet kan toegepast worden in gevallen waar de nationaliteit op een frauduleuze wijze bekomen werd.

De Belgische regering bereidt momenteel een aanpassing van het Wetboek van de Belgische nationaliteit voor. Met deze hervorming wil men met name opleggen dat, in het kader van een naturalisatieaanvraag, de aanvrager niet alleen zijn hoofdverblijfplaats in België dient te hebben, maar dat hij ook een wettelijk verblijfsrecht in België zou hebben. Er is ook voorzien om de termijn te verlengen waarover de instanties beschikken die een advies moeten formuleren over het al dan niet bestaan van gewichtige feiten eigen aan de persoon, en om het verval van de nationaliteit ingeval van fraude mogelijk te maken. Tenslotte wil men met deze hervorming het verbod inzake dubbele nationaliteit, dat totnogtoe in het Belgisch recht geldt, opheffen.

Momenteel bepaalt artikel 22§1, al. 1, 1° van het Wetboek dat de Belg die op vrijwillige wijze een vreemde nationaliteit verkrijgt, de Belgische nationaliteit verliest. Dit verlies van de nationaliteit, dat vooral gerechtvaardigd wordt door de bekommernis om positieve nationaliteitsconflicten te vermijden zorgt immers voor een ongelijke situatie aangezien veel vreemdelingen op vrijwillige wijze de Belgische nationaliteit kunnen verkrijgen zonder dat zij hun oorspronkelijke nationaliteit moeten opgeven. Deze wijziging zou evenwel impliceren dat België het Internationaal Verdrag van 6 mei 1963 inzake de vermindering van het aantal gevallen van meervoudige nationaliteit opzegt, waarvan artikel 1 uitdrukkelijk voorziet dat de onderdanen van de contracterende partijen die vrijwillig de nationaliteit van een andere partij verkrijgen hun vorige nationaliteit verliezen en dat men hen niet kan toestaan om deze te behouden.

In Frankrijk werd de nationaliteitswetgeving verscheidene keren gewijzigd. De laatste belangrijke hervorming gebeurde bij wet n° 93-933 van 22 juli 1993 tot hervorming van de nationaliteitswetgeving. Deze wet heeft het Wetboek van de Franse nationaliteit opgeheven en heeft de desbetreffende bepalingen ingevoegd in het Burgerlijk Wetboek, art. 17 tot 33-2. Nadien werden nog wijzigingen doorgevoerd, m.n. door de wet n° 98-170 van 16 maart 1998 inzake de nationaliteit en door de wet n° 2003-1119 van 26 november 2003 betreffende het in de hand houden van de immigratie, het verblijf van de vreemdelingen in Frankrijk en de nationaliteit.

De beslissing tot naturalisatie wordt genomen door de openbare overheid en wordt beheerst door bepalingen van publiek recht. De beslissing een naturalisatie te verlenen komt toe aan de Franse regering (positieve beslissing) en de weigering gebeurt door de minister

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

belast met de naturalisaties. De naturalisatie is het resultaat van een discretionaire bevoegdheid van de Franse regering die de opportuniteit beoordeelt om de Franse nationaliteit aan een vreemdeling toe te kennen, rekening houdend met het belang van de integratie van een nieuw lid in de Franse gemeenschap. Derhalve kan de aanvraag tot naturalisatie worden geweigerd of verdaagd, zelfs indien de wettige voorwaarden vervuld zijn. De verkrijging van de Franse nationaliteit door naturalisatie is immers geen recht, maar een gunst. Naturalisatie is derhalve de normale manier om de nationaliteit te verwerven voor wie zich niet kan beroepen op een recht om Fransman te worden.

Vreemdelingen kunnen de naturalisatie aanvragen, indien ze aan de volgende voorwaarden voldoen : 18 jaar oud zijn (behoudens uitzondering), een verblijfsvergunning hebben, hun gebruikelijke verblijfplaats in Frankrijk gehad hebben gedurende de laatste 5 jaar, evenals het centrum van hun familiale banden en hun belangrijkste bron van inkomen. Verder moeten betrokkenen van goed gedrag en zeden zijn (bepaalde veroordelingen niet hebben opgelopen noch het voorwerp geweest zijn van een uitzettingsbesluit of van een verbod tot toegang tot het Franse grondgebied), getuigen van hun assimilatie in de Franse gemeenschap, met name door een voldoende kennis van de Franse taal (behoudens uitzondering) evenals van de rechten en plichten van de Fransen. De 5 jaar durende stage kan worden beperkt en zelfs afgeschaft in de gevallen voorzien in de art. 21-18 tot 21-20 van het Burgerlijk Wetboek.

De naturalisatieprocedure is een administratieve procedure. De wet van 16 maart 1998 heeft haar versneld (termijn van antwoord) en heeft haar doorzichtiger gemaakt (motivering van ongunstige beslissingen en mededeling van het dossier aan de betrokkene). De aanvragen tot naturalisatie van personen die in Frankrijk verblijven, moeten worden neergelegd bij de prefectuur van hun verblijfplaats, waar een dossier wordt samengesteld. De beslissing zelf komt toe aan de minister belast met de naturalisaties, een gemachtigd minister bij de minister van Werkgelegenheid en Solidariteit. Na de indiening van de aanvraag wordt een onderzoek inzake het gedrag en de loyauteit van de aanvrager gevoerd door de territoriaal bevoegde politiediensten of de rijkswacht. De beslissing, die een opportuniteitsbeslissing is, moet worden genomen binnen de 18 maanden nadat het volledige dossier is samengesteld. Deze termijn kan bij gemotiveerde beslissing één keer worden verlengd met 3 maanden. Indien de beslissing gunstig is, wordt de naturalisatie toegekend bij decreet dat wordt gepubliceerd in het 'Journal officiel'. Het decreet heeft uitwerking vanaf de datum van ondertekening. Indien de minister belast met de naturalisaties daarentegen beslist de aanvraag te verwerpen of te verdagen door termijnen of voorwaarden op te leggen, moet de beslissing in rechte en in feite worden gemotiveerd en aan de betrokkene worden betekend. Laatstgenoemde beschikt over een minnelijke beroepsprocedure bij de minister belast met de naturalisaties en over een beroep bij de administratieve rechtbank van Nantes.

De kinderen waarvan één van beide ouders is genaturaliseerd, genieten van het collectief gevolg van de naturalisatie, indien hun naam vermeld staat in het naturalisatiedecreet en indien ze dezelfde verblijfplaats hebben als de betrokken ouder of indien ze daar verblijven in het kader van verblijfs-co-ouderschap bij scheiding of echtscheiding. Ze worden Fransman op dezelfde datum als hun ouder.

Indien de genaturaliseerde persoon door ernstige daden blijkt geeft van een deloyauteit t.o.v. Frankrijk, kan de regering besluiten een procedure tot vervallenverklaring van de

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Franse nationaliteit te starten. Het betreft een uitzonderlijke beslissing, die is onderworpen aan het toezicht van de Raad van State. Deze beslissing kan niet worden genomen indien de vervallenverklaring zou leiden tot staatloosheid. De vervallenverklaring kan enkel worden uitgesproken binnen de 10 jaar vanaf het plegen van de feiten. Het decreet houdende vervallenverklaring van de Franse nationaliteit wordt genomen nadat de betrokkene is gehoord of is gevraagd om zijn opmerkingen te formuleren. Het decreet wordt gepubliceerd in het 'Journal officiel' en heeft uitwerking vanaf de datum van de ondertekening.

Indien de naturalisatie is verkregen door fraude of leugens, kan het decreet houdende naturalisatie worden ingetrokken gedurende 2 jaar, te rekenen vanaf de ontdekking van het bedrog. Het decreet kan eveneens worden ingetrokken indien binnen het jaar na de publicatie in het 'Journal officiel' blijkt dat betrokkene de wettige voorwaarden niet vervult.

Er bestaan ook andere gevallen van verlies van de Franse nationaliteit : m.n. verlies door toepassing van een internationaal verdrag en verlies door een vrijwillig afgelegde verklaring (b.v. bij vrijwillige verwerving van een vreemde nationaliteit). In laatstgenoemd geval moet een verklaring tot verlies worden onderschreven bij het consulaat van het land waar de betrokkene verblijft. Zonder deze vrijwillige verklaring, behoudt de Fransman in principe de Franse nationaliteit. Frankrijk aanvaardt immers de meervoudige nationaliteit en eist dus niet dat een Fransman, die een vreemde nationaliteit heeft verkregen, van de Franse nationaliteit afstand doet of dat een vreemdeling die Fransman wordt, afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit. Een afwijking op dit basisprincipe werd echter ingevoerd door de ratificatie door Frankrijk van het Verdrag van de Raad van Europa van 6 mei 1963 betreffende de beperking van gevallen van meervoudige nationaliteit. Dit Verdrag bepaalt immers dat elke onderdaan van één van de 10 ondertekenende Staten automatisch zijn nationaliteit verliest, indien hij vrijwillig de nationaliteit verkrijgt van één van de Staten die het verdrag hebben geratificeerd. Een Fransman die in België verblijft en daar de naturalisatie aanvraagt, zal derhalve zijn Franse nationaliteit verliezen. Een tweede protocol dat dit verdrag wijzigt en dat werd ondertekend in 1993, beperkt het toepassingsgebied van deze bepaling. Dit protocol, dat tot op heden enkel van toepassing is voor Frankrijk, Italië en Nederland, laat aan de onderdanen van één van die drie landen toe in bepaalde gevallen hun oude nationaliteit te behouden. Het betreft migranten van de tweede generatie, echtgenoten van verschillende nationaliteit en minderjarige kinderen van wie de ouders een verschillende nationaliteit hebben. De personen die de Franse nationaliteit verloren hebben, kunnen onder bepaalde voorwaarden worden gereïntegreerd in de Franse nationaliteit. Indien het verlies het gevolg is van het huwelijk met een vreemdeling of van het verkrijgen van een vreemde nationaliteit, moeten betrokkenen een duidelijke band met Frankrijk hebben behouden of verworven. Een wetsontwerp betreffende immigratie en integratie, goedgekeurd in de Senaat op 16 juni 2006, stelt een aantal wijzigingen voor aan de bepalingen inzake de naturalisaties. Zo wordt voorgesteld de termijn voor antwoord van 18 maanden op 12 maanden te brengen indien de aanvrager gedurende ten minste 10 jaar in Frankrijk verblijft. Het ontwerp voorziet eveneens in de verplichte organisatie van een ceremonie tot onthaal in het Franse staatsburgerschap voor de vreemdelingen die worden genaturaliseerd. Op 30 juni 2006 zal het rapport van de gemengde paritaire commissie inzake de knelpunten in dit ontwerp worden besproken en zal erover worden gestemd.

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

De bepalingen inzake de Nederlandse nationaliteit zijn terug te vinden in de Rijkswet op het Nederlanderschap en de bijhorende regelgeving.

Er zijn drie manieren om Nederlander te worden : van rechtswege, via de optieprocedure of via naturalisatie. De voorwaarden voor naturalisatie zijn opgenomen in de art. 7 t.e.m. 13 van de Rijkswet op het Nederlanderschap. Hieruit blijkt o.a. dat de aanvrager dient meerderjarig te zijn en 5 jaar of langer legaal in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba dient te wonen. Op deze termijnvereiste gelden een aantal uitzonderingen, b.v. voor personen die getrouwd zijn met, geregistreeerde partner zijn van, of legaal samenwonen met een Nederlandse man of vrouw evenals voor oud-Nederlanders. Er mogen tegen het verblijf voor onbepaalde tijd geen bedenkingen bestaan, tegen de aanvrager mogen er ook geen bezwaren van openbare orde zijn en hij dient voldoende ingeburgerd te zijn. Zo moet hij voldoende kennis hebben van de Nederlandse taal, maatschappij en staatsinrichting. Dit moet worden aangetoond door het afleggen van een naturalisatietoets waarvan in bepaalde gevallen vrijstelling mogelijk is. Betrokkene moet ook bereid zijn afstand te doen van zijn huidige nationaliteit (de afstandseis). Indien die afstand er niet komt als iemand Nederlander wordt, kan het Nederlanderschap weer worden ingetrokken. In een aantal gevallen is het niet nodig afstand te doen van de oude nationaliteit. Dit is o.m. het geval indien de wetgeving van het oorspronkelijke land het verlies van nationaliteit niet toe staat, indien betrokkene getrouwd is met of geregistreeerde partner is van een Nederlander, indien hij minderjarig is of in het bezit van een verblijfsvergunning asiel of indien het afstand doen van de nationaliteit een belangrijk verlies van rechten, waardoor ernstige financiële schade wordt geleden, of hoge kosten meebrengt.

De aanvraag tot naturalisatie wordt ingediend bij de gemeente. Voor kinderen die in Nederland wonen en een geldige verblijfsvergunning hebben, kan ook het Nederlanderschap worden aangevraagd. Vanaf 16 jaar moeten zij zelf aangeven dat ze het eens zijn met de aanvraag. De kosten voor de naturalisatieprocedure moeten door de aanvrager worden betaald. De gemeente voert een onderzoek uit over de naturalisatieaanvraag en stelt een advies op. Dit advies wordt doorgestuurd aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), die de aanvraag al dan niet goedkeurt. Tenslotte verleent de Koningin het Nederlanderschap.

Als positief is beslist over de naturalisatieaanvraag, wordt men door de gemeente uitgenodigd op een naturalisatieceremonie. Deze ceremonie wordt vanaf 1 januari 2006 verplicht door de gemeenten georganiseerd. Vanaf een bepaalde datum in 2006, waarschijnlijk oktober, is men verplicht naar die ceremonie te gaan.

Als de naturalisatie berust op een valse verklaring of bedrog van de betrokkene, of op het verzwijgen van een voor de naturalisatie relevant feit, kan de minister het Nederlanderschap intrekken. Dat kan tot 12 jaar nadat de Nederlandse nationaliteit is verkregen, ook als dat meebrengt dat betrokkene staatloos wordt.

Een Nederlander die vrijwillig een andere nationaliteit verkrijgt, verliest in principe automatisch het Nederlanderschap. Per 1 april 2003 gelden echter een drietal uitzonderingen, opgesomd in artikel 15 van de Rijkswet op het Nederlanderschap : betrokkene is geboren in het land van de andere nationaliteit en heeft daar zijn hoofdverblijf op het moment dat de andere nationaliteit wordt verkregen, hij heeft voor zijn 18^e jaar 5 jaar lang onafgebroken hoofdverblijf gehad in het land van de andere nationaliteit of hij is gehuwd met iemand van die andere nationaliteit.

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

De uitzonderingsregel is echter in bepaalde gevallen niet van toepassing, wanneer beide landen aangesloten zijn bij een verdrag ter voorkoming van dubbele nationaliteit.

Daarnaast bestaat er ook een regeling voor Nederlanders met een dubbele nationaliteit die langdurig (10 jaar) buiten het Koninkrijk der Nederlanden of de EU wonen. Zij verliezen het Nederlanderschap, tenzij zij tenminste 1 jaar hoofdverblijf hebben in Nederland of de EU of indien zij, in de loop van de 10 jaar, een Nederlands paspoort of verklaring omtrent bezit van het Nederlanderschap verstrekt krijgen.

Thans zijn er wetsvoorstellen hangend tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap. Eén daarvan beoogt de beperking van meervoudige nationaliteit en de invoering van het verlies van het Nederlanderschap wegens het toebrengen van ernstige schade aan de essentiële belangen van het Koninkrijk of van één of meer van zijn landen. Wat de beperking van meervoudige nationaliteit betreft, wil de regering de mogelijkheden tot vrijstelling van de afstandseis beperken. Een tweede wetsvoorstel betreft de invoering van een verklaring van verbondenheid in het kader van de naturalisatieceremonie en de aanpassing van de regeling van de verkrijging van het Nederlanderschap na erkenning.

In de afgelopen decennia werden de regels inzake het verkrijgen van de Nederlandse nationaliteit een aantal keer veranderd. Wat de meervoudige nationaliteit betreft, werden personen die het Nederlanderschap wilden van 1992 tot 1997 niet verplicht afstand te doen van hun andere nationaliteit. Per 1 oktober 1997 werd de afstandseis per circulaire weer ingevoerd en per 1 april 2003 is die verplichting bij wet nader geregeld.

In de rechtsleer worden een aantal bedenkingen geformuleerd t.o.v. de bepalingen ter voorkoming van meervoudige nationaliteit, de daarmee beoogde integratie en de symmetrie in de houding t.o.v. Nederlanders die een andere nationaliteit verwerven en niet-Nederlanders die de Nederlandse nationaliteit verkrijgen.

In Duitsland trad op 1 januari 2000 een nieuw wetboek inzake nationaliteit in werking. Het recht op naturalisatie vormt één van de pijlers van dit nieuwe wetboek. De voorwaarden waaraan een naturalisatieaanvraag moet voldoen, zijn opgenomen in de artikels 8 tot 16, 40b en 40c van de wet (Staatsangehörigkeitsgesetz – StAG).

De belangrijkste punten van de reglementering m.b.t. discretionaire naturalisatie (art. 8 en 9) zijn ongewijzigd gebleven.

De naturalisatie van rechtswege is versoepeld : de verplichting m.b.t. de duur van de gewoonlijke en wettelijke verblijfplaats werd teruggebracht van 15 tot 8 jaar, en tot 7 jaar voor diegenen die met succes een integratiecursus hebben gevolgd. Eens dit recht verworven werd, dient men de volgende voorwaarden na te leven : gehecht zijn aan de fundamentele, liberale en democratische orde zoals deze ingeschreven staat in de Grondwet en geen activiteiten uitoefenen die strijdig zijn met de Grondwet, in het bezit zijn van een verblijfstoelating of verblijfsrecht, in zijn levensonderhoud kunnen voorzien zonder beroep te moeten doen op sociale hulp of op een werkloosheidsuitkering, ermee instemmen om te verzaken aan zijn andere nationaliteit of deze te verliezen, niet veroordeeld zijn voor strafbare feiten (art. 10); over een voldoende kennis van de Duitse taal beschikken (art. 11). De partner en de minderjarige kinderen van de vreemdeling kunnen tegelijkertijd genaturaliseerd worden, zelfs wanneer zij niet op regelmatige wijze gedurende de laatste acht jaar in het land verbleven.

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

De kandidaten voor naturalisatie moeten normaal gezien verzaken aan hun vorige nationaliteit. De uitzonderingen zijn echter preciezer en uitgebreider gedefinieerd (art. 12 (1)). Dat is o.a. het geval wanneer het verlies van de vorige nationaliteit erg moeilijk blijkt voor oudere mensen, voor slachtoffers van politieke vervolging of wanneer zij aanzienlijke nadelen met zich meebrengt op economisch vlak. De burgers van de Europese Unie moeten ook niet meer verzaken aan hun nationaliteit wanneer er sprake is van wederkerigheid (art. 12 (2)).

De Duitsers verliezen hun nationaliteit wanneer zij een vreemde nationaliteit verwerven indien deze nationaliteit verkregen werd na een persoonlijke vraag (art. 25 (1)). Zij verliezen ze niet, wanneer hun voordien door de bevoegde overheid de toestemming verleend werd om de Duitse nationaliteit te behouden (art. 25 (2)). Wanneer zij hun gewoonlijke verblijfplaats in het buitenland hebben, wordt onderzocht of zij nog steeds banden met Duitsland hebben.

Artikel 25 werd in het nieuwe wetboek gewijzigd. De 'Inlandsklausel' werd opgeheven : door deze clausule verloren de Duitsers die een vreemde nationaliteit verwierven de Duitse nationaliteit enkel indien zij in het buitenland verbleven ; momenteel is het verlies automatisch. Deze wijziging is belangrijk en heeft vooral invloed gehad op de Turkse burgers die Duitse burgers geworden waren en die in Turkije genaturaliseerd waren, onmiddellijk na hun verzaking aan de Turkse nationaliteit. Zo'n vijftigduizend Duitsers van Turkse oorsprong hebben zo hun Duitse nationaliteit verloren.

De intrekking van de nationaliteit kan gebeuren op basis van artikel 48 van de wet op de niet-contentieuze administratieve procedure (Verwaltungsverfahrensgesetz) : 'Een onregelmatige administratieve handeling kan het voorwerp uitmaken van een gehele of gedeeltelijke intrekking die voor het verleden of voor de toekomst effect sorteert'. Een naturalisatie die bekomen werd op onregelmatige wijze kan zodoende ingetrokken worden, zelfs al voorziet artikel 16 (1) van de Grondwet : 'De Duitse nationaliteit kan niet worden ingetrokken. Het verlies van de nationaliteit kan enkel gebeuren bij wet en wanneer het gebeurt tegen de wil van de betrokkene, enkel wanneer deze hierdoor geen apatride wordt'. Het grondwettelijk Hof heeft dit beslist op 24 mei 2006. Het heeft het grondwettelijk beroep verworpen van een Nigeriaan, die genaturaliseerd was in februari 2000 na bedrog i.v.m. zijn arbeidscontract en loonfiche. Het Hof oordeelde dat enerzijds artikel 16 van de Grondwet de intrekking van een op frauduleuze wijze verworven naturalisatie niet uitsloot, en dat anderzijds, ingeval van de intrekking van een naturalisatie waarbij de genaturaliseerde zelf gefraudeerd heeft, artikel 48 van de wet inzake de niet contentieuze administratieve procedure van Baden-Württemberg toegepast kan worden.

De Länder zijn bevoegd voor de naturalisatieprocedure. Om een eenvormige toepassing van de wet inzake nationaliteit te waarborgen, heeft de regering algemene administratieve maatregelen goedgekeurd m.b.t. de toepassing van de wet inzake de nationaliteit (Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum Staatsangehörigkeitsrecht), die bindend zijn voor de overheden van de Federatie, de Länder, de gemeentebesturen en de verenigingen van gemeentebesturen die de wet inzake de nationaliteit toepassen.

Over het algemeen duurt de naturalisatieprocedure één à twee jaar. De naturalisatieaanvraag moet ingediend worden door middel van een door de aanvrager ondertekend formulier, waarbij de stukken gevoegd worden, die zijn opgesomd in de instructies van de ministeries van Binnenlandse Zaken van de verschillende Länder. Het

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

dossier laat de administratie toe om na te gaan of de aanvrager aan de vereiste voorwaarden voldoet. Deze vereisten, die verschillend zijn op het niveau van de Länder, staan momenteel ter discussie. Dit is vooral het geval voor de taaltesten en andere examens die bepaalde Länder zouden willen invoeren. De federale Minister van Binnenlandse Zaken en de Ministers van Binnenlandse Zaken van de Länder hebben in mei 2006 een gemeenschappelijk standpunt ingenomen : integratie krijgt absolute prioriteit. Een integratiecursus en een taaltest zullen verplicht worden om de Duitse nationaliteit te verkrijgen. Via deze integratiecursussen wil men de basiskennis m.b.t. het burgerschap en de waarden en fundamentele principes, die ingeschreven staan in de Grondwet, doorgeven. De inhoud en de vorm van de cursussen zullen voor gans Duitsland hetzelfde zijn, net als de niveauvereisten voor het examen. Om het belang van de integratie te beklemtonen, kan elkeen die zeer goed geïntegreerd is na zes jaar verblijf de naturalisatie aanvragen, i.p.v. na acht jaar.

In het Verenigd Koninkrijk wordt naturalisatie voornamelijk geregeld door de British Nationality Act van 1981, de Nationality, Immigration and Asylum Act 2002, de Immigration, Asylum and Nationality Act 2006 en de hieraan verbonden uitvoeringsbepalingen.

Enkel personen die kunnen aantonen dat zij aan de wettelijke vereisten voldoen, komen in aanmerking voor naturalisatie. Het komt de minister van Binnenlandse Zaken (Home Secretary) toe om de aanvraag tot naturalisatie al dan niet in te willigen.

De wettelijke vereisten waaraan op het ogenblik van de indiening van de aanvraag voldaan moet zijn, zijn de volgende: men moet minstens 18 jaar oud zijn, gezond van geest, de intentie hebben om in het Verenigd Koninkrijk te blijven leven of dienst te nemen of in dienst te blijven bij de Crown Service (Engelse koninklijke strijdkrachten), bij een internationale organisatie waar het Verenigd Koninkrijk lid van is of bij een bedrijf of vereniging in het Verenigd Koninkrijk. Verder moet men op een aanvaardbare manier in het Engels, het Welsh of het Gaelisch kunnen communiceren, voldoende kennis hebben van het leven in het Verenigd Koninkrijk, van onberispelijk gedrag zijn, minstens 5 jaar in het Verenigd Koninkrijk gewoond hebben (drie jaar voor de kandidaten die met een Brits staatsburger gehuwd zijn) en niet gebonden zijn aan beperkingen m.b.t. de duur van de immigratie.

Alvorens een aanvraag tot naturalisatie te kunnen indienen, moet men een onbeperkt verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk bekomen. Gedurende deze periode mag de betrokkene geen enkele inbreuk begaan hebben tegen de wetgeving inzake immigratie. De Home Secretary kan evenwel afwijkingen toestaan.

Er werd een test ontwikkeld om de kennis van de kandidaten over het leven in het Verenigd Koninkrijk te evalueren. Om voor naturalisatie in aanmerking te komen, moeten de kandidaten op deze test minstens 75% behalen. Indien ze geslaagd zijn, voldoen ze ook automatisch aan de vereiste van voldoende kennis van de Engelse taal. Geslaagde kandidaten ontvangen een Test-Certificaat, dat ze tezamen met hun aanvraag tot naturalisatie naar het Home Office dienen te sturen.

Het is mogelijk dat personen die genaturaliseerd werden in Groot-Brittannië, de nationaliteit die ze voordien reeds bezaten, verliezen. Dit is afhankelijk van de wetgeving in het land waaruit de persoon in kwestie afkomstig is. Daarom wordt aan de kandidaten aangeraden

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

om voor de indiening van hun aanvraag contact op te nemen met de overheid van hun land.

De Nationality Checking Service (NCS) is een samenwerkingsverband tussen het directoraat Immigratie en Nationaliteit van het Home Office en een aantal lokale raden in Engeland en Wales. Dankzij dit samenwerkingsverband kunnen personen die de Britse nationaliteit wensen te verkrijgen persoonlijk hun aanvraag indienen bij eender welk lokaal gemeentebestuur dat hieraan deelneemt. De deelnemende gemeentes controleren de documenten van de aanvrager op hun volledigheid en sturen deze, samen met een fotokopie van het paspoort, naar het Home Office. Meer en meer gemeentebesturen verzekeren deze dienstverlening. De aanvragen die bij het NCS worden ingediend, worden gemiddeld sneller afgehandeld (omdat ze volledig zijn) en een bijkomend voordeel is dat de aanvrager belangrijke documenten –zoals het paspoort- niet naar het Home Office moet sturen. Alle volwassen aanvragers dienen zich persoonlijk bij het gemeentebestuur aan te melden, zelfs wanneer het gehuwde koppels betreft. Deze optionele dienstverlening is betalend (+£30 plus BTW). Dit bedrag komt bovenop het bedrag dat aan het Home Office betaald dient te worden voor de administratieve verwerking van een nationaliteitsaanvraag. Momenteel duurt de behandeling van een dossier gemiddeld iets meer dan 5 maanden.

Het Home Office stuurt de betrokkene een ontvangstbewijs van zijn aanvraag. Over elke aanvraag wordt een onderzoek ingesteld en in sommige gevallen wordt de betrokkene ondervraagd door de politie of door een andere gemachtigde.

De Minister van Binnenlandse Zaken kan iemands staatsburgerschap, dat hij door naturalisatie ontving, weer afnemen wanneer hij ervan overtuigd is dat de naturalisatie bekomen werd d.m.v. fraude, valse verklaringen of verzwijging van een materieel feit, of dat de betrokkene schade heeft berokkend aan de vitale belangen van het Verenigd Koninkrijk.

De Minister dient de betrokkene hier wel op voorhand schriftelijk van in kennis te stellen, met vermelding van de reden(en) en van de beroepsmogelijkheden.

Deze sanctie van vervallenverklaring wordt echter niet meer toegepast sedert de jaren '60. Sedert 2004 zijn personen wiens aanvraag tot naturalisatie ingewilligd werd, verplicht om een korte ceremonie bij te wonen, waardoor de procedure op een plechtige manier voltooid wordt. Deze ceremonie vindt in de regel plaats in het gemeentehuis van de plaats waar de betrokkene woonachtig is. De betrokkenen leggen een eed af, waarbij ze loyaliteit en getrouwheid beloven aan de Britse koningin en haar opvolgers, en zij beloven plechtig loyaal te zullen zijn tegenover het Verenigd Koninkrijk, haar rechten en vrijheden te respecteren, haar democratische waarden hoog te houden, haar wetten getrouw na te leven, en al hun verplichtingen als Brits staatsburger na te komen. De gemachtigde ambtenaar (de burgemeester of een andere hoogwaardigheidsbekleder) reikt vervolgens het certificaat m.b.t. de naturalisatie uit, tezamen met een informatiepakket van het Home Office. Jaarlijks worden gemiddeld zo'n 90.000 aanvragen tot naturalisatie ingewilligd.

B. Vansteelandt

Bibliotheek van het federaal Parlement
De verkrijging van de nationaliteit
dossier nr. 106 – 30.06.2006

INTERNATIONAAL RECHT

Verdrag van 6 mei 1963 van de Raad van Europa over de vermindering van de gevallen inzake de meervoudige nationaliteit (Engelse versie)

<http://www.conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Word/043.doc>

Eerste protocol van 24 november 1977 tot wijziging van het verdrag van 1963 (Engelse versie)

<http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Word/095.doc>

Tweede protocol van 2 februari 1993 tot wijziging van het verdrag van 1963 (Engelse versie)

<http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Word/149.doc>

Europees Verdrag betreffende de nationaliteit van 6 november 1997 (Engelse versie)

<http://www.conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Word/166.doc>

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

BELGIË

Wetgeving

- **1) Voorwaarden en naturalisatieprocedure**

Artikels 9 en 74 van de Grondwet

Artikels 18 tem 21 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

Koninklijk besluit van 13 december 1995 tot bepaling van de inhoud van het aanvraagformulier inzake naturalisatie en de bij het verzoek te voegen akten

Koninklijk besluit van 11 december 1996 waarbij aan de dienst naturalisatie van de Kamer van volksvertegenwoordigers toegang wordt verleend tot de informatiegegevens van het rijksregister van de natuurlijke personen

Omzendbrief van 25 april 2000 inzake de wet van 1 maart 2000 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit

http://www.just.fgov.be/index_nl.htm (rubriek geconsolideerde wetgeving)

Artikel 121 van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers en huishoudelijk reglement van de Commissie voor de naturalisaties

http://www.lachambre.be/kvvcr/showpage.cfm?section=|publications|reglement&language=nl&story=reglement.xml&rightmenu=right_publications

- **2) Vervallenverklaring van de nationaliteit**

Artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

http://www.just.fgov.be/index_nl.htm (rubriek geconsolideerde wetgeving)

- **3) Dubbele nationaliteit**

Artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

http://www.just.fgov.be/index_nl.htm (rubriek geconsolideerde wetgeving)

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Parlementaire documenten

- **1) Voorwaarden en naturalisatieprocedure**

Wetsvoorstel van 10 november 2005 tot wijziging van een aantal bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, wat de verkrijging van de nationaliteit betreft

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/2065/51K2065001.pdf>

Wetsvoorstel van 25 juni 2004 tot wijziging van een aantal bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1251/51K1251001.pdf>

Voorstel van 19 mei 2004 tot wijziging van artikel 121 van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1147/51K1147001.pdf>

Wetsvoorstel van 2 april 2004 tot invoering van het Staatsburgerschapswetboek

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1004/51K1004001.pdf>

Voorstel van bijzonder wet van 27 februari 2004 tot wijziging van artikel 5, §1, II, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen in verband met de burgerschapsproef voorgeschreven met het oog op de naturalisatie van vreemdelingen

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0853/51K0853001.pdf>

Wetsvoorstel van 29 januari 2004 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50332310

Wetsvoorstel van 23 oktober 2003 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50331998

Wetsvoorstel van 15 oktober 2003 houdende invoering van de verplichte inburgeringsvoorwaarde voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0296/51K0296001.pdf>

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Wetsvoorstel van 2 oktober 2003 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0252/51K0252001.pdf>

- **2) Frauduleuse verkrijging van de nationaliteit**

Wetsvoorstel van 1 december 2004 tot wijziging van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, teneinde de mogelijkheid te scheppen de Belgische nationaliteit te ontnemen aan hen die deze op bedrieglijke wijze hebben verkregen en aan hen die binnen een bepaalde termijn na de nationaliteitsverkrijging een ernstige veroordeling oplopen

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1471/51K1471001.pdf>

Wetsvoorstel van 29 december 2003 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0615/51K0615001.pdf>

Wetsvoorstel van 16 oktober 2003 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0299/51K0299001.pdf>

- **3) Dubbele nationaliteit**

Wetsvoorstel van 9 december 2005 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met betrekking tot de dubbele nationaliteit

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50334386

Wetsvoorstel van 8 maart 2005 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met betrekking tot de dubbele nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1653/51K1653001.pdf>

Wetsvoorstel van 13 oktober 2004 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op het instellen van een dubbele nationaliteit voor de Belgische onderdanen die een vreemde nationaliteit aannemen

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1378/51K1378001.pdf>

Wetsvoorstel van 24 maart 2004 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op het instellen van een dubbele nationaliteit voor de Belgische onderdanen die een vreemde nationaliteit aannemen

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0951/51K0951001.pdf>

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Wetsvoorstel van 22 januari 2004 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op vereenvoudiging en de invoering van een dubbele nationaliteit voor Belgen die een vreemde nationaliteit aannemen

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50332298

Wetsvoorstel van 16 januari 2004 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50332258

Wetsvoorstel van 29 november 2003 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op vereenvoudiging en de invoering van een dubbele nationaliteit voor Belgen die een vreemde nationaliteit aannemen

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0515/51K0515001.pdf>

Wetsvoorstel van 12 november 2003 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op het instellen van een dubbele nationaliteit voor de Belgische onderdanen die een vreemde nationaliteit aannemen

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50331981

Wetsvoorstel van 20 augustus 2003 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50331808

Wetsvoorstel van 22 juli 2003 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op de instelling van de dubbele nationaliteit voor de Belgische onderdanen die een vreemde nationaliteit aannemen

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0105/51K0105001.pdf>

Wetsvoorstel van 9 juli 2003 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/0061/51K0061001.pdf>

Wetsvoorstel van 8 juli 2003 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op de instelling van de dubbele nationaliteit voor de Belgische onderdanen die een vreemde nationaliteit aannemen

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50331668

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Wetsvoorstel van 3 juli 2003 tot wijziging van artikel 22 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit teneinde het beginsel in te voeren van de dubbele nationaliteit voor Belgische burgers die vrijwillig een vreemde nationaliteit verkrijgen

http://www.senate.be/wwwcgi/get_pdf?50331681

Rechtsleer

<http://www.lachambre.be/kvvcr/showpage.cfm?section=|nat&language=nl&story=nat.xml&rightmenu=right>

<http://dev.vmc.be/vreemdelingenrecht/wegwijs.aspx?id=84>

http://www.ulb.ac.be/socio/germe/documentsenligne/loi_nationalite.htm

<http://www.ufbe.be/pdf/colloque.pdf>

Bibliotheek van het federaal Parlement
De verkrijging van de nationaliteit
dossier nr. 106 – 30.06.2006

FRANKRIJK

Wetgeving

Code civil : articles 21-14-1 à 27-3
www.legifrance.gouv.fr, rubriek 'codes'

Parlementaire documenten

Projet de loi relatif à l'immigration et à l'intégration, adopté le 30 juin 2006
<http://www.assemblee-nationale.fr/12/pdf/ta/ta0604.pdf>

Rechtsleer

Gids « Comment devenir Français ? » (2005) :
<http://www.social.gouv.fr/htm/dossiers/nat/sommaire2.htm>

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

NEDERLAND

Wet- en regelgeving

Rijkswet op het Nederlanderschap

<http://wetten.overheid.nl/cgi-bin/deeplink/law1/title=Rijkswet%20op%20het%20Nederlanderschap>

Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap

<http://wetten.overheid.nl/cgi-bin/deeplink/law1/title=Besluit%20verkrijging%20en%20verlies%20Nederlanderschap>

Besluit van 19 mei 2006 tot wijziging van het Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap : Staatsblad 2006, nr. 250

<http://www.overheid.nl>

Regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap

<http://wetten.overheid.nl/cgi-bin/deeplink/law1/title=Regeling%20verkrijging%20en%20verlies%20Nederlanderschap>

Parlementaire documenten

Wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap ter invoering van een verklaring van verbondenheid, en tot aanpassing van de regeling van de verkrijging van het Nederlanderschap na erkenning : stuk II de Kamer 30584, nr. 1 e.v.

<http://www.overheid.nl>

Wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap tot beperking van meervoudige nationaliteit en tot invoering van het verlies van het Nederlanderschap wegens het toebrengen van ernstige schade aan de essentiële belangen van het Koninkrijk of van een of meer van zijn landen. : Stuk II de Kamer, 30166, nr. 1 e.v.

<http://www.overheid.nl>

Brief Minister Verdonk over naturalisatie Mevrouw Ayaan Hirsi Ali

http://www.justitie.nl/nieuws/60627Brief_minister_Verdonk_over_naturalisatie_mevrouw_Ayaan_Hirsi_Ali.asp

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Onderzoek integratiebeleid :Stuk II de Kamer,28689, nr. 34,nr. 33 en nr. 19
<http://www.overheid.nl>

Rechtsleer

Hoe kunt u Nederlander worden ?
http://www.ind.nl/nl/Images/Ned_worden06_tcm5-574.pdf

Ik ben Nederlander en wil graag een andere nationaliteit verkrijgen.
Wat zijn de gevolgen voor mijn Nederlanderschap ?
http://www.minbuza.nl/default.asp?CMS_ITEM=936C2A8791BE4424A3AE471AB6BF230X3X46044X65

Ik heb naast het Nederlanderschap nog een andere nationaliteit. Verlies ik het Nederlanderschap als ik in het buitenland woon ?
http://www.minbuza.nl/default.asp?CMS_ITEM=3BAA979266BF4B179CD6A1EDE06B39D6X3X46116X62

Naturalisatieceremonie verplicht vanaf 1 januari 2006
http://www.justitie.nl/pers/persberichten/archief/archief_2005/51230naturalisatieceremonie_verplicht_vanaf_1_januari_2006.asp

Beschikking van de Hoge Raad der Nederlanden van 11 november 2005 inzake nationaliteitsrecht
http://zoeken.rechtspraak.nl/zoeken/dtluitspraak.asp?searchtype=ljn&ljn=AT7542&u_ljn=AT7542

L'accès à la nationalité néerlandaise de la population d'origine étrangère aux Pays-Bas
<http://users.belgacom.net/jacobs/paysbaspop.pdf>

Bibliotheek van het federaal Parlement
De verkrijging van de nationaliteit
dossier nr. 106 – 30.06.2006

DUITSLAND

Wetgeving

Staatsangehörigkeitsgesetz

<http://bundesrecht.juris.de/rustag/BJNR005830913.html>

Allgemeine Verwaltungsvorschrift

<http://www.bmi.bund.de/Internet/Content/Common/Anlagen/Gesetze/StAR-VwV/templateId=raw,property=publicationFile.pdf/StAR-VwV.pdf>

Code de la nationalité (allemande)

<http://www.goethe.de/in/download/dfrnz/staatsge-f.doc>

Art. 48 de la Verwaltungsgesetz - Loi sur la procédure administrative non contentieuse

<http://www.jura.uni-sb.de/BIJUS/A201-6/>

Art.16 Grundgesetz-loi fondamentale

<http://www.jura.uni-sb.de/BIJUS/grundgesetz/>

Bundesverfassungsgericht - Urteil des zweiten Senats vom 24.Mai 2006

http://www.bundesverfassungsgericht.de/entscheidungen/rs20060524_2bvr066904.html

Rechtsleer

Ständige Konferenz der Innenminister und –Senatoren der Länder (Mai 2006)

http://www.stmi.bayern.de/imperia/md/content/stmi/ministerium/imk/pressemitteilungen/pm_11.pdf

Bundesregierung : La volonté de s'intégrer est un préalable indispensable à la naturalisation

<http://www.bundesregierung.de/fr/Artikel/-,9192.977247/dokument.htm>

Die Neuregelung des deutschen Staatsangehörigkeitsrechts (2005)

http://www.ub.uni-konstanz.de/v13/volltexte/2005/1671/pdf/Dissertation_Wiedemann_Acrobat7.pdf

Bibliotheek van het federaal Parlement
De verkrijging van de nationaliteit
dossier nr. 106 – 30.06.2006

Conseil de l'Europe - Allemagne

http://www.coe.int/t/f/affaires_juridiques/coop%20ration_juridique/etrangers_et_citoyens/nationalit%20/documents/bulletin/Germany%20F.pdf

Bibliotheek van het federaal Parlement
De verkrijging van de nationaliteit
dossier nr. 106 – 30.06.2006

VERENIGD KONINKRIJK

Wetgeving

Immigration, Asylum and nationality Act 2006, Chapter 13
http://www.opsi.gov.uk/ACTS/acts2006/ukpga_20060013_en.pdf

Statutory Instrument 2003 No. 3158
The British Nationality (General) (Amendment) Regulations 2003
<http://www.opsi.gov.uk/si/si2003/20033158.htm>

Statutory Instrument 2003 No. 3157
The British Nationality (Fees) Regulations 2003
<http://www.opsi.gov.uk/si/si2003/20033157.htm>

Statutory Instrument 2003 No. 548
The British Nationality (General) Regulations 2003
<http://www.opsi.gov.uk/si/si2003/20030548.htm>

Nationality, Immigration and Asylum Act 2002, Chapter 41
<http://www.opsi.gov.uk/ACTS/acts2002/20041--b.htm>

British Nationality Act 1981, Chapter 61
<http://www.uniset.ca/naty/BNA1981revd.htm>

Rechtsleer

Naturalisation as a British citizen, London, Home Office, 2006
<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/nationality/advice/bn7?view=Standard>

Life in the UK test, London, Home Office, 2006
http://www.lifeintheuktest.gov.uk/textsite/after_10.html

Nationality Checking Service, London, Home Office, 2006
<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/nationality/ncs>

Information about dual nationality, London, Home Office, 2006
<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/nationality/advice/bn18>

Bibliotheek van het federaal Parlement

De verkrijging van de nationaliteit

dossier nr. 106 – 30.06.2006

Form an (new) application for naturalisation, Home Office, London, 2005
<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/6353/11406/formannew.pdf>

Links

<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/nationality>

<http://www.lifeintheuktest.gov.uk>

<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/rightofabode>

<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/nationality/advice>

<http://www.britainusa.com/consular/bnatlaw.asp>

<http://www.opsi.gov.uk/acts/acts2004/20040019.htm>

<http://www.ind.homeoffice.gov.uk/applying/nationality/generalrequirements>

http://www.iasuk.org/C2B/document_tree/ViewADocument.asp?ID=420&CatID=60

<http://www.abni.org.uk/links/index.html>